

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOKUS SPOKUS

toneelspel in vijf bedrijven voor de jeugd

door

Karel Verleyen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1156

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOKUS SPOKUS* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL VERLEYEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Karel Verleyen

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

H O K U S   P O K U S

ROLVERDELING

PINKIE

ZOEF

SALADIN BEN BAKSJISCH

MUSTAFA

GEVOLG VAN DE ARABISCHE KNAAP

Geestenbevolking : TOVENAAR MERLIJN

RIDDER ROELAND VAN ZELE

SPOKEN

TROLLEN

VAMPIEREN

DWERGEN

ELFEN

DE WURGGEEST

EERSTE BEDRIJF

(Inleidende muziek die stilletjes aan dreigender en dreigender wordt, tot ze opeens uitmond in een donderslag en een bliksemflits. Het doek gaat op maar het decor blijft in het donker. Pinkie en Zoef komen van rechts op. Ze hebben een rugzak en kampeeruitrusting bij zich. Nieuwe donderslag.)

PINKIE : Hei, het dondert !

ZOEF : Nee toch ? Ik dacht dat ik een vogeltje hoorde hoesten.

PINKIE : O, jij ! Altijd met je gekheid ! Onderontwikkelde anemoon ! Waarom kun jij niet voor één keer ernstig zijn ?

ZOEF : Kan ik best, als ik met mijn schoolrapport thuiskom.

PINKIE : En we zouden maar beter voortmaken. Ik had graag ons tentje overeind voor het begint te regenen. Trouwens, het is al flink donker !

ZOEF : (gooit rugzak neer en salueert stram) Jawel, luitenant, met de nadruk op lui ! (knielt neer bij zijn rugzak en begint erin te rommelen) Tentje ! Tentje ! Oehoe ! Tentje ! Waar zit je ?

PINKIE : (komt naast hem staan, achterdochtig) Zoef ?

ZOEF : Jawel ? Waarom zeg je "Zoef" ?

PINKIE : Omdat ik het tegen jou heb, lekgeslagen aardappel.

ZOEF : Ik bedoel, waarom zei je "Zoef" met zo'n wantrouwige klank in je stem ?

PINKIE : Je draait er omheen ! Waar is ... (nieuwe donderslag en bliksemflits)

ZOEF : Ollekiedee ! Dat was vlakbij ! Wat een dreun, hee !

PINKIE : Geen gehannes. Waar is die tent ?

ZOEF : Nou, ik dacht dat ik hem hierin gestopt had. Maar ik zal me vergist hebben.

PINKIE : In je rugzak ?

ZOEF : (neemt rugzak op) O, ze was niet groter dan... (gooit rugzak neer en geeft afmetingen aan met gebaren)

PINKIE : Dan kan dat ding toch nooit in je rugzak ?

ZOEF : Nee ? Nou, om eerlijk te zijn, ik liep al de hele tijd te denken dat ik wat vergeten had.

PINKIE : Kakelende kalebas, die je bent ! En waarom wilde je dan toch altijd verder en verder ?

ZOEF : Nou, ik dacht... als we doorlopen tot hij al lopende in slaap valt, merkt hij niet eens dat we geen tent bij ons hebben.

PINKIE : (woedend) Ingezakte wafeldeeg, sukkelige sintelhaan, rokende rabarber... spetterende...

ZOEF : Stop ! Zeg eens, het lijkt wel alsof je boos bent ?

PINKIE : Boos ? Ik ? Boos ? Razend ben ik. Waar zullen we slapen ?

ZOEF : (kijkt rond) Daar ! (licht gloeit op) Daar staat een kasteel. Of... euh... wat er van overblijft. (nieuwe bliksemflits en krakende donderslag) En we maken best voort, of dat onweer maakt hier twee slachtoffertjes in de bloei van hun jonge leven.

PINKIE : Oh, waarom ben ik toch niet geboren ergens midden in de woestijn ?

ZOEF : Is daar nooit een onweer ?

PINKIE : Nee, maar dan was er wel veel kans dat ik jou nooit gezien had, klapperende kletsmaajor.

ZOEF : (loopt de ruïne in) Toch wat anders dan zo'n simpele éééééék ! (schrikt geweldig)

PINKIE : Een éék ? Wat is een éék ?

ZOEF : (staat als bevroren met één arm voor zich uitgestrekt) Heurrr !

PINKIE : Zoef ! Wat is er ? (schudt hem door elkaar) Wat is er ?

ZOEF : Een... help... nee, twee !

PINKIE : Wat ? Spreek op !

ZOEF : Een... ik weet het niet, ik zag alleen twee ogen. Spookachtige, groene ogen ! Ik wil hier weg.

PINKIE : Ogen ?

ZOEF : Ja, van die dingen waar je mee kijkt ! Grote, ronde, gloeiende, verschrikkelijke ogen. Zo groot !

PINKIE : Juist ! Van een olifant waarschijnlijk. (donderslag) Krakende krukassen ! Wat een mep ! Maar voorlopig zijn we veilig. Ik ga alvast wat water koken.

ZOEF : (grijpt hem vast) Nee ! Daar ! Daar zijn die ogen weer ! En daar nog !

PINKIE : Hou op ! Daar is niets ! Misschien een uil of een zwerfkat, maar die doen je niets.

ZOEF : Oh, goed, als je me niet gelooft. (rommelt in rugzak)

STEM : (luguber, met echo-effekt) Niet hierblijven. Nee, niet hierblijven.

PINKIE : Waarom niet ? Daarnet zei je nog... en waarom praatte je zo vreemd ?

ZOEF : (doodsbang) Ik zei helemaal niets.

PINKIE : Jawel, je zei...

STEM : Niet hierblijven !

PINKIE : Precies.

ZOEF : Kijk goed naar me ! (slaat handen voor mond)

STEM : Niet hierblijven ! Dit is een behekst kasteel.

ZOEF : (nog met handen voor de mond) Moeoeoeoeomoe ?

PINKIE : Alle ongezouten paardevijgen ! Dan was jij het toch niet ?
Wie heeft er dan wel gesproken ?

ZOEF : Die ogen, weet je nog wel ! Die ogen ! En die stem. Ik kies eieren voor mijn geld !

PINKIE : (grijpt zijn arm beet) Gekkerd ! Iemand wil ons een poets bakken !

ZOEF : Ja, dan moet je daar maar eens kijken. (Trollen komen te voorschijn)

TROLLEN : Voort ! Voort ! Jullie, voort ! Je hebt onze rust verstoord ! Hollen, hollen ! Hier komen de wrede trollen...

ZOEF : Pinkie ! Ik droom...

PINKIE : Ik ook ! Kijk daar... (Van de andere kant komen de dwergen)

DWERGEN : Weg ! Weg ! Weg ! Wij willen jullie weg ! Dit hier is geen plaats voor mensen. Dus vervul nou onze wensen en... verdwijn.
(De tovenaars komen te voorschijn)

TOVENAAR : Sim, salabim, bam, bom, slabom. Ik zeg, ga weg, en kom nooit weerom.

PINKIE : Ik heb de indruk dat ze niet erg op ons gesteld zijn.

ZOEF : Ja, dat had ik ook al begrepen.

TROLLEN : Waarom wachten jullie dan nog ?

DWERGEN : Pak je spullen en verdwijn dan toch.

TOVENAAR : Dit hier is een geestenhuis.

SPOKEN : (verdwijnen met luid gekrijs en flapperende kleren) Ja, hier zijn de geesten thuis. (Plotseling vallen ze allemaal stil.
De tovenaars komen op Pinkie en Zoef toe)

TOVENAAR : Jullie lijken helemaal niet bang.

PINKIE : Bang ? Waarom hoeven wij bang te zijn ?

ZOEF : Maar als je graag hebt dat ik er bang uitzie... (begint helemaal te schudden en te beven) Brrr!! Zie eens hoe bang ik ben...
Brrr ! Bang !

TROL : (boosaardig) Hoho ! Ik zie het al ! Grapjes, hee ! Maar als jullie niet bang zijn voor ons, dan gebruiken we wel de grote midde len.

PINKIE : Wat moet dit allemaal ? Hebben jullie hier een verkleedpartij ? We gaan wel weg, hoor, als we niet mogen meedoen.

ZOEF : Alhoewel...

TROLLEN : Verkleedpartij ? Wij ? Wij zijn de gevreesde trollen ! Helemaal uit het noorden komen wij. Daar was iedereen doodsbenauwd voor ons. Lezen jullie dan geen sagen uit het noorden ?

PINKIE : Sjonge, toch ! Wij zijn hier wel meer gewend, hoor.

ZOEF : De koppen van onze rijkswachters...

PINKIE : Zoef !

ZOEF : (doet onschuldig) ... zijn lieflijk als die van engelen !

TOVENAAR : (komt naar de trol toe en grijpt hem bij de arm) Zie je dan niet dat het niet helpt ! We laten de vampieren en de onthoofde ridders op ze los.

ZOEF : Heerlijk !

PINKIE : Net de griezeltent op de kermis.

ZOEF : Of een defilee van de rijks...

PINKIE : Zoef !

ZOEF : Wat zei ik nou weer fout ? Ik bedoelde de rijkswacht ! (Terwijl de jongetjes twisten, komen de vampieren aanzweven. Ze maken een dreigende dans rond het tweetal, terwijl de anderen vol leedvermaak toekijken.)

PINKIE : Oh, daar zijn jullie ! Zeg nou zelf, Zoef...

ZOEF : Ik zeg niets meer.

RIDDER : Wraak, bloed voor bloed, hoofd voor hoofd ! (springt te voorschijn met zijn hoofd onder zijn arm)

PINKIE : Hohoho ! Wat een leukerd !

ZOEF : Zeg dat wel. Hihhi !

RIDDERS : Zeg eens, waarom staan jullie niet te rillen op die spillebenen van jullie ?

ZOEF : Waarom zouden we dat wel doen ?

RIDDER : Bij alle scherpgeslepen slagzwaarden ! Zie je dan niet dat wij geesten en spoken en onderaardse wezens zijn ?

PINKIE : Ongelooflijk !

VAMPIEREN : En wij... wij zijn de vampieren, dol op bloed, kijk dus maar uit wat je nu doet !

PINKIE : Ik geloof mijn ogen niet. Bestaan jullie dan toch ?

TOVENAAR : Natuurlijk ! Zie je dat niet ?

ZOEF : En hoe komt het dat jullie nergens anders te zien zijn ?

(Alle wezens beginnen te klagen)

PINKIE : Zeg eens, bij alle denderende drakengebitten...

ZOEF : (tegen de ridder) Dat is nog eens wat anders dan de slagzwaarden van jou, niet ?

PINKIE : Zoef, hou je gemak ! Waarom huilen jullie zo ?

TOVENAAR : Je hebt de vinger in de wonde gelegd.

ZOEF : Eik, Bah, wat vies ! Geef me de merchurochroom !

VAMPIER : (komt naderbij en kijkt verlekkerd naar de hals van Pinkie) Hallo, lekker brokje ? Heb je er wat tegen als ik een hapje...

PINKIE : Natuurlijk heb ik er wat tegen, slechtgewassen vleermuis ! Weg ! En ik wil weten wat hier gaande is of er komt herrie.

ZOEF : Holalaa ! Zeg het hem gauw of er blijft geen spoor meer van dit kasteel...

(Opnieuw barst het hele gezelschap uit in weeklagen.)

TOVENAAR : Goed, goed, geen opwinding ! Wij hebben hier een laatste onderkomen gevonden. Nergens is er nog plaats voor ons in die wereld van jullie.

DWERGEN : Geen stille grotten meer, geen holle bomen.

TROLLEN : Geen plekjes waar nooit mensen komen.

RIDDER : Geen draak meer om op in te houwen, geen heren meer, geen edelvrouwen.

VAMPIEREN : Geen nachten meer om rond te dwalen.

SPOKEN : Geen sprookjes meer, geen spookverhalen.

TOVENAAR : Zo ging tot ons immens verdriet ons eigen wereldje teniet.

ZOEF : Hou op, jullie brengen me aan het huilen.

TOVENAAR : Hier kwamen wij ons dus verschuilen. En leefden heel geheim, verdoken. Wij, trollen, dwergen, vampieren, spoken...

PINKIE : En wij hebben jullie rust verstoord !

ZOEF : Ik heb nog nooit zowat gehoord. Hei, Pinkie, weet je dat wij in rijmen staan te praten zoals...

PINKIE : Zoef, wij gaan weg. En jullie beloof ik één ding. Ik zeg tegen niemand wat hier gebeurd is.

ZOEF : Juist ! Wij zijn heel toevallig hier gekomen...

TOVENAAR : Dat is bijzonder vriendelijk van jullie. Want helaas, we kunnen niemand meer bang maken, dat heb je zelf zonet nog onderzonden.

ZOEF : Tja, vergeleken bij wat wij op de televisie te zien krijgen zijn jullie nog onschuldiger dan een kleuterklas.

RIDDER : Je hoeft niet zo vernederend te doen.

PINKIE : Kop op, kerel, het was niet zo bedoeld... o, pardon, dat van die kop bedoelde ik ook niet zo... ik, euh... nou, dan gaan we maar, hee... (donder en bliksem, een langgerekt angstaanjagend geluid dat de komst van de elfen aankondigt. Elfen verschijnen van links, erg opgewonden en door elkaar schreeuwend)

ELF 1 : Ramp ! Het is met ons gedaan !

ELF 2 : Ze komen ! Ze komen !

ELF 3 : O, wat vreselijk !

(Dan roepen ze weer allen door elkaar)

ZOEF : Hei ! Hou jullie wafel ! Hei ! Wafel houden ! (Elfen staan verschrikt stil)

ELF 1 : Wie is hij ?

ELF 2 : En hij ?

ELF 3 : Het lijken wel...

SAMEN : ... mensenkinderen.

ZOEF : Jawel, en jullie ?

PINKIE : Zie je dat niet ? Elfen ! Ik heb ze gezien in Midzomernachtsdroom.

ZOEF : Juist, we zijn toen met de hele klas gaan kijken. Maar ik heb de hele tijd naar die koningin gekeken en naar die knul met zijn ezelskop. Daarom had ik ze niet herkend. Dag elfen, alle twaalf ! Hihhi !

ELF 1 : Schaam jij je niet ?

ZOEF : Nee ! Pinkie, schaam jij je niet ?

PINKIE : Eigenlijk niet... Ik weet niet wat we gedaan hebben.

ELF 2 : Je komt ons hier verdrijven !

ELF 3 : We vragen ons alleen af hoe je vlugger dan de wind hierheen gekomen bent.

ZOEF : Nou, vlugger dan de wind ? Ik vond dat we eerder hebben lopen sjokken als doorgezakte muilezels.

PINKIE : Jawel, meneer... of mevrouw, elf, we weten niet wat je bedoelt.

ELF 1 : Zijn jullie dan niet die mensen die dit kasteel gekocht hebben ?

(Ooosterse muziek die stilletjes aanzwelt)

PINKIE : Nee, helemaal niet. Wij zijn eigenlijk van de weg...

ZOEF : (staat aan Pinkie zijn mouw te trekken) Pinkie ! (rukt op-

nieuw) Pinkie ! (en stampt dan boos op de grond) PINKIE !!

PINKIE : Vroeg je wat ?

ZOEF : Nee, ik wil je alleen maar zeggen dat ginds een heleboel lichtjes te zien zijn die snel groter worden. Dat wordt bezoek.

ELFEN : O ! Weg ! Iedereen weg ! Daar zijn ze ! (alles verdwijnt. Pinkie en Zoef alleen op de scène)

PINKIE : Taterende trommelstokken ! Wat een belevenis. Ben je er zeker van dat we niet dromen, Zoef ?

ZOEF : Heel zeker ! Ik heb namelijk op mijn tong gebeten.

PINKIE : Jammer genoeg niet hard genoeg om ze af te bijten. Kom mee, we zoeken een plekje om ons te verbergen tot we weten wat hier allemaal aan de hand is.

ZOEF : (raapt alle stukken bijeen) Ik ben eigenlijk niet nieuwsgierig...

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Inleidende oosterse muziek die eindigt in een gongslag. Doek gaat langzaam open.) (Mustafa, de lijfwacht, komt van rechts op, kijkt om zich heen, zwaait dreigend zijn zwaard en verdwijnt weer.)

MUSTAFA : Alles veilig ! Niemand te zien.

SALADIN : (op van rechts, houdt olielamp in zijn hand) Huhu ! Is dit het kasteel ? Deze hoop stenen ? Heb ik hiervoor kisten en kisten dollars neergeteld ? Mijn voorvaderen zouden er niet eens hun kamelen hebben in onder gebracht

MUSTAFA : Jawel, hoogheid. (De andere dienaars komen nu met koffers en tassen aanzeulen.) Zal ik alles laten in orde brengen voor de nacht ?

SALADIN : Ik wil eerst nog eens rondkijken. Misschien is er een ander gedeelte... (af met gevolg)

ZOEF : (komt achter een zuil uit) Pinkie, heb jij gezien wat ik zag ?

PINKIE : Ja, vreemd hee ?

ZOEF : Vreemd ? Gek, zul je bedoelen. Wie loopt nou rond in het nachtkleed van zijn grote zus ? En met een olielamp ?

PINKIE : Jij op hol geslagen paardevijg ! Dat was niet het slaapkleed van zijn zus. Dat waren zijn kleren.

ZOEF : Dan vind ik hem nog gekker. En die kerel met zijn overgroeid aardappelmesje...

PINKIE : Is het nouw echt mogelijk dat iemand zo stom is ?

TOVENAAR : (komt ook kijken) Zijn ze weg ?

ZOEF : Niks hoor, ze kijken wat rond. Weet jij wie die lui zijn ?

TOVENAAR : Geen idee.

PINKIE : Arabieren ! Dat zijn het ! Die knaap is de zoon van een of andere sjeik ! Heb je dan nog nooit gehoord dat die knapen voortdurend kastelen kopen ? In Frankrijk, in Engeland, en hier ? Met het geld van de petroleum...

ZOEF : Zeg nou zelf, mijn vriendje heeft het hier, hee ! Zo'n knappe bol. Die wordt nog minister.

TOVENAAR : Nooit van gehoord, van Arabieren. Bestonden in mijn tijd nog niet, denk ik. En...

PINKIE : Ssst ! Daar zijn ze. Wegwezen ! (geroezemoes van stemmen, terwijl de jongens en de tovenaar verdwijnen)

SALADIN : Een schande ! Een schande ! De kerel die me dit ding verkocht heeft, laat ik onthoofden.

MUSTAFA : Jawel, hoogheid.

SALADIN : En vierendelen, en voor de hyena's werpen en afranselen.

ZOEF : (achter zijn zuil) Arme kerel.

SALADIN : Wie heeft daar gesproken ? Ik was nog niet klaar.

MUSTAFA : Jawel, hoogheid.

SALADIN : Wat, jawel, hoogheid ? Sufferd ! Ik vroeg wie gesproken had ?

MUSTAFA : Ik niet, hoogheid ! Zal ik alles in gereedschap laten brengen, hoogheid. Het avondmaal, hoogheid !

SALADIN : Ik moet geen avondmaal. Ik wil mijn tanden niet poetsen, ik ga naar bed ! Waar is mijn bed ?

MUSTAFA : Bed ! Snel ! (klapt in handen) (twee van de dienaars vrouwen een ploibed open, Saladin wipt erin)

SALADIN : (zet lamp binnen handbereik) Mustafa, raak mijn olielamp niet aan, hoor. (tot de anderen) Weg, luiwammesen, zoek ginder maar een plekje om te slapen.

MUSTAFA : Weg ! Weg !

SALADIN : Jij ook ! Je maakt me kriebelig met dat zwaard. Ik voel me net een aardappel die het gevaar loopt geschild te worden. Maar vergeet niet...

ZOEF : (proest het uit) Haha, die is goed !

SALADIN : Wie lachte daar ? Jij, Mustafa, durf jij...

MUSTAFA : Nee, hoogheid. Is er iemand die gelachen heeft ? Zal ik hem...

SALADIN : Ach nee, ga weg. Ik wil slapen !

MUSTAFA : Ik slaap hier, hoogheid, je vader heeft gezegd dat hij persoonlijk het vel van mijn oren pelt als er wat met je gebeurt.

SALADIN : En ik zeg je dat je weggaat. Je snurkt ! En ik vertrouw je niet in de buurt van mijn lamp.

MUSTAFA : Ik slaap hier, hoogheid.

SALADIN : Nee !

MUSTAFA : Het vel van mijn oren...

SALADIN : Als je niet naar me luistert, laat ik niet alleen het vel van je oren, maar van je tenen en je rug en je neus halen. Gesnopen ?

MUSTAFA : Jawel, hoogheid. Ik ga al, hoogheid, maar je vader...

SALADIN : Ik ben tien keer verschrikkelijker dan mijn vader !

MUSTAFA : Oeioeioei. (snel af)

SALADIN : Zo, die weet ook alweer wie de baas is. Vel van zijn oren... bah ! (eventjes muziek. Pinkie en Zoef komen te voorschijn)

PINKIE : Slaapt hij ?

ZOEF : Hij verroert toch niet.

PINKIE : Laten we er dan stilletjes vandoor gaan. Ik mag er niet aan denken wat hij met ons zou uithalen als hij...

ZOEF : Onze spullen halen ! Ssst ! (ze verdwijnen eventjes en lopen met hun rugzakken weg als er plotseling een keteltje valt)

SALADIN : (springt overeind in bed) Hei daar ! Wie zijn jullie ? Wat moet dat ? Jullie zijn in mijn kasteel ! Mustafa, grijp die indringers.

ZOEF : Hei, mannetje, hou je gemak, we gaan al weg.

PINKIE : Ja, we rapen alleen nog dat keteltje op en we...

SALADIN : Haha ! Dat denken jullie maar ! Jullie blijven mijn gevangenen !

ZOEF : Dat kan zomaar niet ! We zijn...

PINKIE : Nee, heus, dat kan niet, er wordt thuis op ons gewacht met het eten.

SALADIN : Mustafa !

MUSTAFA : (komt haastig op terwijl hij zich nog kleedt) Jawel, hoogheid. (tot de jongens) Jullie zijn gevangen.

ZOEF : (gaat erbij zitten) Okee, als je dat liever hebt. En waarom